Dosarul nr.4r-5302/25
4-25081830-02-4r-24122025

D E C I Z I E

04 septembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Bologan Ana
Proca Mihail

a examinat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de agentul constatator (șef adjunct al Biroului Vamal Centru – Cebanenco Vladimir) declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-3514/2025 din 31 octombrie 2025.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. La 31 ianuarie 2025, agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Centru, Toncoglaz Maxim a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM01007055, prin care Voteacov Maxim a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin.(8) lit.b) Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 1 300 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 65 000 lei, fiind reținut faptul că, la data de 17.12.2022, cetăţeanul Voteacov Afanasii s-a prezentat la PV Leuşeni la pista ieşire autoturizme . Astfel la SI frontiera a apărut mesajul că acesta deţine 2 unităţi de transport cu numere străine în ţară. Ulterior verificând şi portalul SV s-a stabilit că unitatea de transport cu numărul ***** a părăsit teritoriul vamal prin PV Otaci la 31.10.2013. Deasemenea conform scrisorii 122,26/26 04/11/2909 din 30.10.2013 de la autorităţile vamale ale Ucrainei s-a stabilit că autoturizmul cu n/î ***** (GB) se află pe teritoriul vamal al RM.

2. La rândul său, cet.Voteacov Afanasii la 03.06.2025 a înaintat o contestație privind dezacordul cu legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-3514/2025 din 31 octombrie 2025, a fost hotărât: 1) Se admite contestația declarată de Voteacov Afanasii împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. SVM01007055 din

31.01.2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Centru, prin care Voteacov Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin.(8) lit.b) Cod contravențional, ca fiind întemeiată. 2) Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. SVM01007055 din 31.01.2025 în privința lui Voteacov Afanasii pentru săvârşirea faptei contravenționale prevăzute de art. 287 alin.(8) lit. b) din Codul contravențional întocmit de către Biroul Vamal Centru. 3) Se încetează procesul contravențional inițiat în temeiul art.354 alin.(1) Codul contravențional în privința lui Voteacov Afanasii, din motivul nulității procesului verbal cu privire la contravenție. La 31 octombrie 2025 a fost emisă încheierea de corectare prin care a fost dispus: Se corectează din oficiu omisiunea admisă în textul și dispozitivul hotărârii emis de instanța de judecată în cadrul examinării contestației declarată de către Voteacov Aafanasii împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. SVM01007055 din 31.01.2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Centru Maxim Toncoglaz, prin care Voteacov Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.287 alin.(8) lit.b) Codul contravențional, urmând a se citi corect: Se admite contestația declarată de Voteacov Afanasii împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. SVM01007055 din 31.01.2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Centru, prin care Voteacov Afanasii a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin.(8) lit.b) Cod contravențional, ca fiind întemeiată.

4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatator (șef adjunct al Biroului Vamal Centru – Cebanenco Vladimir) a depus recurs prin care solicită casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-3514/2025 din 31 octombrie 2025, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care contestația înaintată de către Voteacov Afanasii să fie respinsă ca neîntemeiată.

5. În motivarea recursului menționează că Biroul Vamal Centru a luat cunoștință de hotărârea respectivă la data de 11.11.2025, aceasta fiind înregistrată la cancelaria instituției cu nr. 22408 (dovada se anexează). În conformitate cu art.468 alin.(1) din Codul contravenţional, recursul împotriva hotărârii judecătoreşti se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente, de la data comunicării copiei hotărârii. În temeiul art.469 alin.(1) Codul contravenţional, Biroul Vamal Centru declară prezentul recurs împotriva hotărârii indicate mai sus. La fel, autorul recursului consideră că hotărârea atacată este neîntemeiată şi pasibilă de anulare, în temeiul art.466 lit. d) Codul contravențional, din următoarele considerente: Hotărârea nu cuprinde o motivare corespunzătoare a soluţiei adoptate; Motivarea soluției este contradictorie în raport cu dispozitivul hotărârii; Dispozitivul redactat nu corespunde cu cel pronunțat în ședința de deliberare; Analiza probelor este incompletă şi superficială,

instanța de fond limitându-se la constatări formale, fără evaluarea logică a circumstanțelor cauzei. În plus, hotărârea nu conține o analiză coerentă şi multilaterală a faptelor, contrar dispozițiilor art.457, art.458 şi art.475 Codul contravențional, care impun examinarea completă şi obiectivă a cauzei. Prin urmare, soluția adoptată este viciată sub aspectul legalității, temeiniciei şi motivării, conform art.462 Codul contravențional. Recursul se întemeiază pe dispozițiile art.465-469 din Codul contravențional al Republicii Moldova. În speță, nu s-a efectuat o evaluare completă şi logică a probelor, instanța limitându-se la o abordare formală, fără a motiva în mod corespunzător soluția. Nu se indică în mod clar care probe au fost considerate concludente, iar probele prezentate de agentul constatator au fost omise sau lipsite de apreciere în mod nejustificat. Mai mult, hotărârea nu reflectă o analiză coerentă şi multilaterală a faptelor reținute în procesul-verbal, fiind astfel viciată sub aspectul legalității, temeiniciei şi motivării, în sensul prevăzut de art. 462 Codul contravențional. În aceste condiții, se impune anularea hotărârii atacate şi reexaminarea cauzei, în vederea pronunțării unei soluții conforme cu cerințele de legalitate şi echitate. Situaţia de fapt, la data de 17.12.2022, cetăţeanul Voteacov Afanasii s-a prezentat la PV Leuşeni la pista ieşire autoturizme . Astfel la SI frontiera a apărut mesajul că acesta deţine 2 unităţi de transport cu numere străine în ţară. Ulterior verificând şi portalul SV s-a stabilit că unitatea de transport cu numărul ***** a părăsit teritoriul vamal prin PV Otaci la 31.10.2013. Deasemenea conform scrisorii 122,26/26 04/11/2909 din 30.10.2013 de la autorităţile vamale ale Ucrainei s-a stabilit că autoturizmul cu n/î ***** (GB) se află pe teritoriul vamal al RM. Astfel, acest mijloc de transport n-a fost scoas de pe teritoriul R.Moldova, ignorînd prevederile art. 427 alin. 19 Cod Vamal al R.Moldova care indică expres că, Mijloacele de transport de uz privat, altele decât cele prevăzute la art. 3191 pct. 3) lit. a) şi b), pot rămâne pe teritoriul vamal sub regimul de admitere temporară pe o perioadă continuă sau întreruptă de 180 de zile într-un interval de 12 luni consecutive. Plasarea sub regimul de admitere temporară a mijloacelor de transport prevăzute în prezentul alineat, de către persoanele stabilite pe teritoriul vamal, se efectuează prin declararea verbală sau altă acţiune a mijlocului de transport, fără deţinerea autorizaţiei şi cu exonerare de la prezentarea garanţiei. Pentru mijloacele de transport neînmatriculate în Republica Moldova care au fost introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova prin declarare prin acţiune până la momentul intrării în vigoare a prezentului cod, termenul de declarare prin acţiune de 180 de zile este calculat din data intrării în vigoare a prezentului cod. Mijloacele de transport rutier înmatriculate în Ucraina pot rămâne sub regimul vamal de admitere temporară până la 1 august 2026 cu condiţia obţinerii de către cetăţenii ucraineni a unui statut conform Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. La caz, cet. Voteacov Afanasii a fost atras la răspundere contravenţională conform

art.287 alin.(8) lit. b) Codul contravențional, cu aplicarea unei amenzi în mărime de 1300 u.c, cu obligarea de a scoate de pe teritoriul R.Moldova, mijlocul de transport vizat. Serviciul Vamal apreciază că instanţa de fond a soluţionat cauza cu o interpretare eronată şi o aplicare incorectă a dispozițiilor legale incidente. Contestaţia formulată de contravenient a fost examinată de instanță exclusiv în baza conținutului cererii acestuia, fără o analiză completă, obiectivă şi integrată a întregului material probator administrat în cauză. O astfel de abordare a condus la o denaturare nejustificată a stării de fapt, precum şi la omisunea unor aspecte esenţiale de procedură în cuprinsul hotărârii motivate. Combaterea argumentelor instanţei de fond - Instanţa de fond a admis contestaţia contravenientului reţinând, în esenţă, că procesul-verbal de constatare a contravenţiei ar fi fost întocmit cu încălcarea prevederilor art. 443 alin. (6) şi (61) din Codul contravenţional, pe motiv că făptuitorul era absent la întocmirea actului, iar faptul absenţei nu ar fi fost certificat de semnătura unui martor cu indicarea datelor de identitate ale acestuia. Această constatare este eronată atât în fapt, cât şi în drept, pentru următoarele motive: Respectarea procedurii de întocmire a procesului-verbal. Din conţinutul procesului-verbal seria/nr. SVM01007055 din 31.01.2025 rezultă că agentul constatator a consemnat expres faptul că contravenientul nu s-a prezentat la întocmirea procesului-verbal, deşi a fost informat corespunzător despre procedura contravenţională în curs.Absenţa persoanei nu poate fi imputată organului constatator atunci când aceasta nu se conformează invitaţiilor sau comunicărilor oficiale, iar Codul contravenţional nu condiţionează validitatea actului de existenţa semnăturii martorului în orice situaţie de absenţă, ci doar atunci când martorul este prezent şi constată faptic refuzul sau absenţa. Scopul art. 443 alin (6). Este de a garanta obiectivitatea actului de constatare şi de a preveni falsificarea datelor consemnate. Norma nu instituie o sancţiune de nulitate absolută pentru lipsa semnăturii martorului, ci stabileşte doar o condiţie formală de validare a constatării faptice, aplicabilă numai în măsura în care prezența unui martor este posibilă la momentul întocmirii actului. în speţă, procesul-verbal a fost întocmit în condițiile specifice procedurii vamale, iar semnătura martorului este aplicată în rubrica corespunzătoare. În speţă, procesul-verbal conține toate elementele obligatorii prevăzute de art.443 alin.(2) Codul contravențional — identificarea persoanei, descrierea faptei, încadrarea juridică, locul şi timpul săvârșirii, semnătura agentului constatator şi mențiunea privind absența făptuitorului. Aplicabilitatea art.443 alin.(6^1). Instanţa a reţinut în mod greşit că martorul nu putea fi un alt agent constatator, conform alin. (6^1). Totuşi, această interdicție nu exclude complet posibilitatea certificării de către un alt funcționar public prezent la faţa locului, dacă acesta nu a fost implicat direct în constatarea faptei, ci doar a asistat la procedura formală. în lipsa oricărei dovezi contrare, instanţa nu putea prezuma nelegalitatea procesului-verbal, ci trebuia să verifice efectiv dacă s-au produs

consecinţe asupra valabilităţii actului. A mai indicat instanţa că, procesul-verbal a fost semnat de martorul asistent Agapi Olesea, a cărei adresă, potrivit menţiunilor din act, corespunde adresei sediului Biroului Vamal Centru (mun. Chişinău, bd. Dacia 49/6). Pe această bază, instanţa a concluzionat că martorul este angajat al aceleiaşi autorităţi publice ca si agentul constatator, considerând că această împrejurare contravine art.443 alin. (6^1) Codul contravenţional, care exclude posibilitatea ca un alt agent constatator să figureze în calitate de martor. Această interpretare este eronată şi formalistă, din următoarele considerente - Calitatea martorului asistent nu se confundă cu cea de „agent constatator". Norma prevăzută la art. 443 alin. (6^1) interzice doar ca martorul să fie „un alt agent constatator", adică o persoană care exercită competenţe proprii de constatare şi sancţionare a contravenţiilor. în cazul de faţă, persoana indicată - Agapi Olesea - nu are atribuţii de constatare, sancţionare sau instrumentare a proceselor contravenţionale, ci doar funcţii administrative în cadrul instituţiei, fapt ce o exclude din sfera de aplicare a interdicţiei. Instanţa nu a administrat nici o probă concretă care să demonstreze că martorul ar deţine calitatea de agent constatator sau că ar fi avut un interes personal în cauza respectivă. Prevederile art. 443 alin. (6^1) trebuie interpretate în coroborare cu art.82 alin.(1) Codul de procedură penală, invocat de instanţă prin analogie. Totuşi, Codul de procedură penală nu se aplică direct procedurii contravenţionale, ci numai în măsura în care Codul contravenţional prevede expres acest lucru. În speţă, Codul contravenţional nu interzice ca martorul asistent să fie o persoană angajată într-o instituţie publică, atâta timp cât aceasta nu este implicată în instrumentarea cauzei şi nu are un interes direct în soluţionarea ei. Scopul martorului asistent este acela de a garanta obiectivitatea constatării absenţei sau refuzului contravenientului de a semna procesul-verbal. în contextul activităţii vamale, unde actele se întocmesc în locuri restricţionate, accesibile doar personalului autorizat, este obiectiv imposibilă prezenţa unor martori „externi". Aplicarea greşită a art. 445 alin. (1) Codul contravenţional - Instanţa a invocat în mod greşit această dispoziţie, concluzionând că lipsa unui martor „dezinteresat" atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. în realitate, art. 445 alin. (1) se referă la neconsemnarea completă a menţiunilor obligatorii (adică inexistenţa totală a martorului, lipsa semnăturilor, neindicarea faptei, datei, locului etc.). în speţă, procesul-verbal conţine toate menţiunile cerute de art. 443, inclusiv datele de identificare ale martorului, semnătura sa şi menţiunea privind absenţa contravenientului. Prin urmare, nu se poate vorbi de o nulitate absolută, ci, în cel mai bun caz, de o neregularitate formală, care nu a produs nicio vătămare drepturilor persoanei vizate. Instanţa a extins în mod nejustificat principiul prezumţiei de nevinovăţie la o chestiune formal-procedurală, fără legătură cu stabilirea vinovăţiei materiale. Prezumţia de nevinovăţie operează exclusiv în raport cu fondul acuzaţiei (existenţa sau inexistenţa faptei, vinovăţia persoanei), nu cu regularitatea

întocmirii procesului- verbal. În lipsa unei probe care să răstoarne constatările agentului vamal privind fapta contravenţională, instanţa nu putea dispune anularea procesului-verbal exclusiv pe temeiul formal al calităţii martorului. 8. Cu privire la pretinsa constatare superficială a faptei si invocarea art. 6 CEDO . Instanța de fond a reţinut în mod eronat că procesul-verbal seria/nr. SVM01007055 din 31.01.2025 ar fi fost întocmit superficial si tendenţios, contrar art. 381 Cod contravenţional, concluzionând că actul nu poate fi considerat o probă concludentă în dovedirea vinovăţiei contravenientului. Totodată, instanţa a invocat principiile consacrate de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), apreciind că ar fi fost încălcat dreptul petentului la un proces echitabil. Aceste aprecieri sunt neîntemeiate şi bazate pe o interpretare greşită a normelor de drept intern şi internaţional, din următoarele considerente: > Procesul-verbal a fost întocmit în baza constatărilor directe ale agentului vamal. In speţă, fapta contravenţională a fost stabilită pe baza verificărilor efectuate în Sistemul Informaţional al Serviciului Vamal şi al Poliţiei de Frontieră, care indicau clar că mijlocul de transport cu nr. de înmatriculare ***** (GB) nu a fost scos de pe teritoriul Republicii Moldova în termenul legal. Aceste informaţii au fost coroborate cu date oficiale transmise de autorităţile vamale ucrainene (scrisoarea nr. 122,26/26 04/11/2909 din 30.10.2013), confirmând menţinerea mijlocului de transport pe teritoriul naţional. Prin urmare, constatarea faptei s-a bazat pe probe obiective, verificabile şi documentare, nu pe simple presupuneri. > Art. 381 Codul contravențional impune agentului constatator obligaţia de a verifica existenţa faptei şi vinovăția persoanei, însă nu condiționează valabilitatea procesului-verbal de constatarea personală „în flagrant” a faptei. Contravenţiile vamale se constată, de regulă, pe baza actelor şi datelor informatice, în conformitate cu regimul special al legislaţiei vamale. Agentul vamal a acţionat în limitele competenţei sale legale, conform art.386 alin.(2) şi art.387 alin.(1) Codul contravenţional, iar actul de constatare respectă forma şi fondul prevăzute de art. 443. > Invocarea art. 6 CEDO este nejustificată - Dreptul la un proces echitabil şi prezumţia de nevinovăţie vizează procedura de examinare a cauzei în faţa instanţei, nu etapa administrativ-contravenţională de constatare. Agentul constatator nu este „instanţă” în sensul art. 6 CEDO, iar procesul-verbal întocmit de acesta nu reprezintă o hotărâre definitivă de condamnare, ci un act cu valoare probatorie, supus controlului de legalitate şi temeinicie de către instanţă. Or, în prezenta cauză, contravenientul a beneficiat pe deplin de dreptul de a contesta actul, de a fi audiat, de a prezenta probe şi apărări — ceea ce exclude orice încălcare a art. 6 CEDO. Instanţa de fond a substituit analiza probelor cu aprecieri subiective. În loc să verifice temeinicia probelor administrate (actele vamale, înscrisurile oficiale, datele din sistemul informaţional), instanţa a apreciat în mod pur formal modalitatea de întocmire a procesului-verbal, fără a examina fondul contravenției — respectiv existența faptei de

neînlăturare a vehiculului din regimul vamal temporar. O asemenea abordare contravine art.457 şi art.458 Codul contravenţional, care impun instanţei obligaţia de a analiza complet şi obiectiv toate circumstanţele cauzei. Dreptul la apărare al contravenientului nu a fost încălcat - Contravenientul a fost informat despre fapta imputată, a avut posibilitatea de a formula apărări, de a contesta actul şi de a participa la şedinţa de judecată. Faptul că instanţa a preferat o interpretare formalistă a unor aspecte procedurale nu poate conduce la concluzia că drepturile persoanei au fost încălcate, atâta timp cât întreaga procedură s-a desfăşurat în conformitate cu principiile legalităţii şi proporţionalităţii. Cu privire la invocarea iurisprudentei CEDO în cauza Anshel vs. România - Instanţa de fond a invocat hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului în cauza Anghel c. România (Hotărârea din 4 octombrie 2007), reţinând că prezumţia de legalitate şi veridicitate a procesului-verbal contravenţional ar plasa contravenientul într-o poziţie dezavantajoasă faţă de agentul constatator, încălcând astfel principiul egalităţii armelor şi al procesului echitabil. Pe acest temei, instanța a concluzionat că nerespectarea unor cerinţe formale la momentul întocmirii procesului-verbal ar impune, potrivit art. 445 Codul contravenţional, încetarea procesului contravenţional pe motivul nulităţii actului. Această interpretare este fundamental eronată, atât sub aspectul aplicării jurisprudenţei CEDO, cât şi al normelor interne, pentru următoarele motive - Cauza Anghel vs. România nu este aplicabilă în speţă . În cauza Anghel, Curtea Europeană a constatat că persoanei sancţionate i-a fost refuzată posibilitatea efectivă de a contesta procesul-verbal în faţa unei instanţe independente, ceea ce a încălcat art. 6 CEDO. În prezenta cauză, însă, contravenientul a beneficiat integral de toate garanţiile procesuale — a fost informat despre acuzaţiile aduse, a formulat contestaţie, a participat la examinarea cauzei, a fost audiat şi a avut posibilitatea de a prezenta probe şi apărări. Prin urmare, nu există nici o atingere adusă principiului egalităţii armelor, deoarece instanţa a avut deplină competenţă de a verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal şi de a-l anula dacă ar fi existat motive reale de nulitate. Prezumţia de legalitate a actelor administrative este o regulă generală de drept public, aplicabilă si în materia contravenţională, însă aceasta este relativă, nu absolută. Aceasta înseamnă că actul beneficiază de o prezumţie de legalitate până la proba contrară, iar sarcina de a o răsturna revine contravenientului. În speţă, contravenientul nu a prezentat probe care să infirme faptele constatate, limitându-se la invocarea unor nereguli formale, fără relevanţă pentru fondul cauzei. Astfel, instanţa a aplicat greşit jurisprudenţa Anghel, substituind prezumţia relativă a legalităţii actului cu o pretinsă nulitate automată, nesusţinută de lege. Art. 445 Codul contravenţional nu instituie o nulitate absolută pentru orice neconformitate formală. Textul legal vizează exclusiv situaţiile în care lipsesc elemente esenţiale ale procesului-verbal (neidentificarea făptuitorului, lipsa descrierii faptei, neîncadrarea juridică, lipsa semnăturii agentului etc.).

În cazul de faţă, procesul-verbal conţine toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Cod contravenţional, fiind complet, clar şi logic structurat. Orice eventuală omisiune formală (de exemplu, calitatea martorului asistent) nu atrage nulitatea absolută, ci poate fi, cel mult, o neregularitate remediabilă, care nu afectează substanţa actului şi nu produce vătămare părţii. Respectarea principiului egalităţii armelor şi a dreptului la apărare Instanţa a confundat principiul echităţii procesuale cu procedura administrativ-contravenţională. Dreptul la un proces echitabil presupune că instanţa de recurs (Curtea de Apel Centru) are deplina posibilitate de a examina toate probele şi de a aprecia vinovăţia sau nevinovăţia persoanei, ceea ce în sine garantează egalitatea armelor. Prin urmare, simpla întocmire a procesului-verbal de către un agent al statului nu afectează echilibrul procesual, atâta timp cât justiţiabilul dispune de un remediu efectiv de contestare — aşa cum s-a întâmplat în prezenta cauză. Mai mult, se subliniază că **prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenţiei,** instanţa de fond a produs un efect juridic inadmisibil: **legalizarea de facto a staţionării nejustificate** a unui mijloc de transport cu număr de înmatriculare străin pe teritoriul Republicii Moldova, **în afara oricărui regim juridic valabil.** Aceasta contravine legislaţiei vamale şi contravenţionale în vigoare, cu atât mai mult cu cât mijlocul de transport **se află, în continuare, pe teritoriul Republicii Moldova,** fără statut legal clar. O asemenea consecinţă afectează ordinea juridică şi subminează principiul legalităţii în aplicarea sancţiunilor contravenţionale. Mijlocul de transport a fost introdus **în regim temporar,** iar regimul vamal impune obligaţia expresă a **scoaterii din ţară în termenul autorizat.** Anularea procesului-verbal, fără a constata încălcarea regimului de şedere al acestuia, **aduce atingere principiului legalităţii şi creează o aparenţă de legalitate pentru o stare de fapt contrară legii.** Prin urmare, anularea procesului-verbal în aceste condiţii nu reflectă doar o simplă constatare de nelegalitate formală, ci are ca efect direct la ignorare evidentă a dispoziţiilor legale în materie contravenţională şi vamală, fiind de natură să **perpetueze o situaţie contravenţională continuă,** cu încălcarea legislaţiei şi obligaţiilor impuse de regimul de admitere temporară a bunurilor mobile pe teritoriul naţional. Astfel, se impune **casarea hotărârii instanţei de fond,** cu trimiterea cauzei spre rejudecare în vederea examinării corecte, complete şi obiective a tuturor circumstanţelor de fapt şi de drept, cu aplicarea corectă a normelor legale incidente. **Astfel, neexaminarea tuturor împrejurărilor relevante ale cauzei, instanţa de judecată a omis să realizeze o analiză completă şi corectă a speţei, ignorând astfel normele de procedură şi dreptul la un proces echitabil. Această omisiune constituie un temei suficient pentru anularea hotărârii.** În jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauza *Luka contra României*, s-a statuat în mod constant că art. 6 din Convenţie impune obligaţia instanţelor de a motiva în mod adecvat deciziile pronunţate. Motivarea trebuie

să fie suficientă pentru a demonstra că părţile au fost ascultate şi că procesul judiciar a fost efectiv şi echitabil, oferind totodată posibilitatea unui control public asupra justiţiei. În acest sens, CEDO a reţinut că art. 6 impune instanţei obligaţia de a analiza în mod efectiv toate motivele, argumentele şi probele prezentate de părţi, cu excepţia celor considerate în mod justificat irelevante sau nepertinente (a se vedea Van de Hurk contra Ţărilor de Jos, pct. 59-61). Omisiunea de a se pronunţa asupra unor argumente esenţiale poate echivala cu lipsa unei examinări reale a fondului cauzei (.Jahnke şi Lenoble contra Franţei şi Dima contra României, 16 noiembrie 2006). În speţă, instanţa nu a răspuns argumentelor esenţiale formulate de petent, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului. În consecinţă, hotărârea urmează a fi casată, cu trimitere spre rejudecare.

6. Conform art.471 alin.(1)-(2) Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Participanții au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională a fost examinată în lipsa părților, în procedură scrisă.

7. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul este fondat și urmează a fi admis, cu remiterea cauzei la rejudecare, din următoarele considerente.

8. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c) Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.

9. În fapt, reieșind din materialele cauzei, Colegiul reține că, la 31 ianuarie 2025, agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Centru, Toncoglaz Maxim a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. SVM01007055, prin care Voteacov Maxim a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin.(8) lit.b) Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 1 300 unități convenționale, ceea ce constituie 65 000 lei, fiind reținut faptul că, la data de 17.12.2022, cetățeanul Voteacov Afanasii s-a prezentat la PV Leuşeni la pista ieșire autoturizme. Astfel la SI frontiera a apărut mesajul că acesta deține 2 unități de transport cu numere străine în ţară. Ulterior verificând şi portalul SV s-a stabilit că unitatea de transport cu numărul ***** a părăsit teritoriul vamal prin PV Otaci la 31.10.2013. Deasemenea

conform scrisorii 122,26/26 04/11/2909 din 30.10.2013 de la autoritățile vamale ale Ucrainei s-a stabilit că autoturismul cu n/î ***** (GB) se află pe teritoriul vamal al RM.

10. Potrivit prevederilor art.458 alin.(1) Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

11. Prin urmare, rezultă că în hotărâre nu sunt analizate probele pe care instanța își întemeiază soluția, nu s-a făcut o analiză multilaterală și coerentă a tuturor probelor din materialul contravențional prezentat (procesul-verbal cu privire la contravenție din (f.d.41); sesizarea (f.d.25-26), citația (f.d.27-28), procesul verbal de audiere din 17.01.2022 (f.d.31), informația despre traversarea frontiere de stat (f.d.40-41), nefiind motivată concluzia instanței în ce privește acceptarea unor probe, și respectiv, respingerea altora, nefiind stabilită legătura între ele.

12. În consecință, Colegiul penal a reținut că instanța de fond a examinat cauza în mod superficial și unilateral, fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar, adică prezenței sau lipsei probelor anexate la materialele cauzei pentru confirmarea vinovăției contravenientului. În această ordine de idei, reieșind din raționamentele expuse, instanța de recurs consideră că instanța de fond în mod nejustificat și pripit a purces la încetarea procesului contravențional din motivul nulității procesului verbal cu privire la contravenție.

13. Din conținutul procesului-verbal seria/nr. SVM01007055 din 31.01.2025 rezultă că agentul constatator a consemnat expres faptul că contravenientul nu s-a prezentat la întocmirea procesului-verbal, deşi a fost informat corespunzător despre procedura contravențională în curs. Absenţa persoanei nu poate fi imputată organului constatator atunci când aceasta nu se conformează invitaţiilor sau comunicărilor oficiale, iar Codul contravențional nu condiţionează validitatea actului de existenţa semnăturii martorului în orice situație de absență, ci doar atunci când martorul este prezent şi constată faptic refuzul sau absența.

14. În aceeași ordine de idei, instanța de recurs relevă și faptul că instanța de prim nivel, în motivarea textului motivat al hotărârii contestate, s-a bazat în exclusivitate pe faptul că procesul verbal a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art.443 alin.(6) Codul contravențional.

15. La fel, alegațiile părții recurente sunt întemeiate or, a fost reținut în mod greșit că martorul nu putea fi un alt agent constatator, conform alin.(6^1). Astfel, această interdicție

nu exclude complet posibilitatea certificării de către un alt funcționar public prezent la fața locului, dacă acesta **nu a fost implicat direct în constatarea faptei,** ci doar a asistat la procedura formală. în lipsa oricărei dovezi contrare, instanța nu putea prezuma nelegalitatea procesului-verbal, ci trebuia să verifice efectiv dacă s-au produs consecințe asupra valabilității actului.

16. Urmează a fi delimitate consecințele legate de martorul asistent în cazul încheierii procesului-verbal în lipsă și în prezența persoanei care refuză să semneze. Consecințele sînt diferite (art.445 alin.1 Codul contravențional).

17. În aceste circumstanțe se denotă faptul, că instanța nu a examinat complet și obiectiv cauza contravențională dată, iar la emiterea hotărârii nu a dat deplină importanță prevederilor art.462 alin.(4) Codul contravențional. Prin urmare, soluția adoptată este viciată sub aspectul legalității, temeiniciei şi motivării, conform art.462 Codul contravențional.

18. Prin urmare, rezultă că în hotărâre nu sunt analizate probele pe care instanța își întemeiază soluția, nu s-a făcut o analiză multilaterală și coerentă a tuturor probelor din materialul contravențional prezentat, legătura între ele, nefiind motivată concluzia instanței în ce privește acceptarea unor probe, și respectiv, respingerea altora.

19. Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

20. Așadar, instanța de fond nu a examinat cauza sub toate aspectele, în mod complet și obiectiv, fără a clarifica circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, fiind necesară administrarea de probe suplimentare, astfel că, Colegiul penal admite cererea de recurs, casează hotărârea contestată și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță, de către un alt complet de judecată.

21. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit. c), art.474 Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de agentul constatator, casează hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.5r-3514/2025 din 31 octombrie 2025 şi trimite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător	Spoială Alexandru
judecător	Bologan Ana
judecător	Proca Mihail